

(המשך מעמוד 38)

כדלקמן: אני החתום מטה מצהיר, שכל תשובותי בטופס זה תואמות את האמת, וידוע לי כי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק על כל רישום כוזב שערכתי בטופס זה.

הרופא: (חותם על אישור הרופא כי דלקמן: אני מצהיר כי הנ"ל חתם על הצהרתו בפניי, אני מכיר את האיש והתשובות תואמות את הידוע לי, זיהיתי את המבקש על-פי חשודה מזהה).

עד כאן תקציר התמזיה.

ד"ר שבתאי חתם גם על חלק ב' בציוד השני של הטופס, שבו מפורטים המימין צאים הרפואיים על מצבו של המבקש. הבדיקה היחידה שערך היתה בדיקה ב-סטטוסקופ, אך בטופס הבדיקה סימן את כל 11 סעיפי הבדיקה ב"לא", שפירושו כי ערך את כל הבדיקות ולא הבחין בי מימצאים שליליים.

בין השאר קבע הרופא, כי אין יתר לחץ דם, למרות שלא בדק כלל לחץ דם, כי אין בצקת ברגליים, למרות שהכתב לא הסיר כלל את נעליו או כל פריט לבוש אחר. רופא אחר, שיבקש להישאר בעיר לום שם, הבחיר, כי בדיקה מהסוג שאר תה אמור היה ד"ר שבתאי לבצע. כוללת בדיקה גופנית מלאה, ללא לבוש, והיא אורכת כחצי שעה.

שבתי גבה עבור חתימתו על טופס ה-בדיקה 300 לירות.

מחירו

של "לא" *

ש ע"ה אחרי שכתב העולם הזה יצא ממרפאתו של הדוקטור, הגיע אליה צלם המערכת, ציון ציפריס. גם הוא הציג עצמו כמי שלא שרת מעודו בצבא, וטען כי הוא סובל מהתעלפויות.

הרופא, שהיה עסוק בשיחת טלפון, סימן את כל סעיפי הצהרת המבקש ב"לא", למרות שהצלם כלל לא תיאר בפניו את מצבו הרפואי, חוץ כדי שיחת הטלפון. הורה לצלם לחתום על ההצהרה, ומשינסה זה להסביר לו כי ההצהרה איננה תואמת את האמת, התעלם מדבריו וחזר על הור"אתו לחתום. הצלם חתם.

אחרי שהניח את הטלפון, התעניין ד"ר שבתאי בכתיבתו של הצלם, משתכביר לו כי הוא סובל מהתעלפויות, הגיב הרופא: באומרו: "נו, או מה??"

שבתי חזר גם הפעם וחתם על שני צידי הטופס, למרות שהתשובות לא תאמו את הידוע לו, ולמרות שלא ערך בדיקות כנידרש. הוא גם לא זיהה את הצלם על פי תעודה מזהה כלשהי. מחיר חתימתו היה הפעם 400 לירות — 100 לירות יותר מן הסכום שגבה שעה לפני כן.

בשני המקרים המציא הרופא קבלות עבור התשלום, אחרי שנתבקש לעשות כן. שתי הקבלות אינן חוקיות, והן נרשמו על-גבי טופס סתמי. במרפאתו של ד"ר שבתאי יש חשבונות מס כחוק, אך הוא לא השתמש בהן.

גם השיחה בין הצלם לרופא הוקלטה על רשמקול ניסתר. שתי ההקלטות שמורות במערכת, יחד עם טופסי הבדיקה והקבלות. מאוחר יותר חזרו הכתב והצלם אל המרפאה באשדוד, כדי לקבל את תגובתו של הרופא. הפעם הציגו בפניו תעודות עיתונאי וחשפו את זהותם האמיתית. ה-רופא הנדהם ניסה תחילה להכחיש כי עבר עבירה כלשהי ותירץ את מעשיו בתואנות שונות, אך לבסוף נכנע והיה מוכן להודות שלא נהג כרופא. הוא גם הבטיח שלא לחזור על מעשיו בעתיד.

במהלך חקירת העולם הזה הסתבר, כי ד"ר שבתאי מחלק גם מירשמים של מסדון ואדולן (תחליפי סמים) לנרקומנים. לטען נתו, ניתנים המירשמים במסיגרת החוק, אך הוא הודה כי משום מה מגיעים נרקור-מנים רבים דווקא אליו.

אין ספק כי מעשיו של שבתאי מהווים חריג בקרב הרופאים, אך יש רופאים, שאינם רואים את גודל האחריות המוטלת עליהם, כבואם למלא טופס בדיקה רפואית לקבלת רישיון-נהיגה.

רבים הרופאים הרואים בבדיקה זו הליך ביורוקרטי, לכן הם מזלזלים ואינם נותנים את דעתם על הסעיפים השונים שבטופס. לכן אין לדעת כמה מתוך בעלי רישיונות הנהיגה אכן כשרים באמת לאחוז בהגה.

יוסי היימן

וופא חאג',

סמונטיית מככר יאסיף

נבחרה מלכת היופי

הערביה הראשונה

במדינת ישראל

ה תזיזמורת ניגנה שחור הוא שחור. על הבמה צעדו בצעדי ואלס עשר נערות, לבושות בשמלות כלה, מבווישות, מחייכות חיוך מאולץ, ומחככות ידיהן בי מבוכה. היה זה הרגע הגדול של מאורע היסטורי: בחירת מלכת-היופי הערבית בישראל.

היוום היה סמיר מטרן, צעיר בן 22, בעליו של משרד פירסום בנצרת. סמיר, בנו של בעל חנות לממתקים מזרחיים ברחוב הראשי של נצרת, ומי שהיה הנציגו

שלוש המאושרות

מלכת היופי הערבית הראשונה בישראל, וופא חאג', עם שתי סגניותיה: הסגנית הראשונה (משמאל) הארמנית מרגו קואמג'יאן, שאותה אהב הקהל ואיוון מירון מקריית-מוצקין.

זופא הראשונה

איוון, יפהפיה בעלת שיער ארוך גם התנהגה כמנצחת. אולם היא לא זכתה, אלא בתואר סגנית שנייה. כשתחזור איוון למכון וינגייט שבו היא לומדת, היא תחלק בחוויות תחרות מלכת-היופי עם ידידותיה היהודיות.

תחביבים:

ספורט ושחייה

א נמואנט ג'רים מחיפה לא זכתה בי שום פרס, "אך זו היתה חוויה". אמר רה הצעירה הלומדת חינוך מיוחד בי-סמיר אורנים. רינה נחאס בת ה-17, הלומדת חשבונאות, גרמה הפתעה באור-לם כשהופיעה עם שימלה חשופה.

וופא חאג', צעירה בת 20 מכפר יאסיף, הופיעה כשהיא לבושה שימלה כחולה שקופה לגמרי עם תחתונים תואמים. וופא הלומדת שנה שנייה עבודה סוציאלית בי-אוניברסיטה, לא התביישה להודות כי היא אוהבת תצוגות-אופנה. הקהל אהב אותה בגלל השנינות שלה, בגלל יופיה ובגלל השימלה השקופה שלבשה. אחר כך התי-ברר כי גם השופטים אהבו אותה, וופא הוכתרה כמלכה.

לינה חורי מפסוטה סיפרה כי היא ניג-

וופא חאג' עם אחותה חזני, שהיתה אף היא מועמדת בתחרות. בעוד חזני לא הגיעה לשלב הגמר, זכתה וופא בכתר. לפני התחרות אמרה חזני, כי היא מקווה שאחותה תזכה.

המועמדות האחרות

של פלאטו שרון בעיר זו, אוהב אותן כשהן יפות, רכות וגבוהות. "כמו היהודיות", הוא, יחד עם אחותו סולוופה, שי אינה נופלת ביופיה מן המועמדות בתחרות, עברו מבית לבית, בנצרת, חיפה, פסוטה, כפר יאסיף, עלבון ושיכנעו.

את הצעירות לא היה עליהם לשכנע. הם היו צריכים להישבע בפני ההורים כי לא ייראו כתפיים ורגליים חשופות, וכי הבנות שלהם לא תופענה בבגדיים. סמיר היה צריך לשכנע מה שלעיתים צריך לשכנע גם הורים יהודיים, שמלי-כתייפי אינה זונה. היה היה צריך להבי-טיח כי במשך החזרות לא יהיו עם הבנות גברים, אלא אחותו וידידותיה בלבד.

סמיר הצליח לשכנע, והתוצאה נראתה במוצאי השבת האחרונה, באולם קולנוע דיאנה בנצרת, שהיה מלא מפה לפה בי-נכבדי-נצרת כשהם לבושים במיטב חלי-פותיהם.

תזיזמורת אבני הכסף ממזרח-ירושלים סימלה את מה שקרה באותו הערב. ה-תזיזמורת ניגנה שירי סופ יחד עם מר-סיקה מזרחית בעיבוד מודרני. הסולן שלה חיקה את ניל סדקה, אך שר גם את שיריו של עבדול וואהב.

אמה של איוון מרון, ערביה מקריית-מוצקין, היתה בטוחה שאיוון, שנשאה תווית מיספר 1, היא שתזכה. "המקום שלי לא מספיק טוב בשביל האמת של המלכה".

יופי וזילאומי

וופא חאג', מלכת היופי הערבית הראשונה בישראל, בחברת רינה מור, מי שהיתה מלכת היופי העולמית הראשונה מישראל, רינה מור היתה זו שהכתירה את וופא. אחרי-כך אמרה: "נהנתי מאוד".

